

Declaració del Parlament sobre el cent cinquantè aniversari del naixement de Pau Casals

Tram. 401-00070/15

Pau Casals és un dels catalans universals que més honra Catalunya. Fou violoncel·lista, director d'orquestra, compositor i pedagog amb un talent i un prestigi àmpliament reconeguts, però alhora també una figura compromesa amb la democràcia, els valors fonamentals i la llibertat, que va defensar, de manera especial, per al seu país, Catalunya, amb alta estima, precisament en moments de màxima dificultat per a la seva pervivència.

Nascut el 1876 al Vendrell, va desenvolupar al llarg de la seva vida una trajectòria brillant que li va permetre d'actuar als millors auditoris de tot el món. La seva carrera el va fer mereixedor de molts reconeixements, com la Medalla d'Or de la Societat Filharmònica de Londres, la Medalla de la Ciutat de Barcelona, la Medalla d'Or de Madrid, el títol de gran oficial de la Legió d'Honor Francesa, l'homenatge a la Sorbona amb motiu del seu vuitantè aniversari i del cinquanta-setè aniversari del seu debut a París, la Medalla Presidencial de la Llibertat dels Estats Units o la Gran Creu de l'Ordre del Mèrit Nacional de França.

La trajectòria de Pau Casals, exiliat a la Catalunya Nord el 1939, es va veure marcada per un context bèl·lic mundial sobre el qual no es va voler mantenir indiferent. Tot al contrari, el mestre Casals va demostrar el seu compromís amb l'humanisme, el pacifisme i la democràcia. S'havia negat a tocar a l'Alemanya nazi i, posteriorment, va prendre la mateixa decisió respecte als països aliats, per no haver fet res davant el règim franquista. També es va negar a actuar en països on no es respectava la democràcia.

El 1958, el secretari general de les Nacions Unides va convidar Pau Casals a celebrar un concert a l'Assemblea General per a commemorar el Dia de les Nacions Unides. Pau Casals projecta arreu el món un missatge de pau, cosa que el fa mereixedor del nomenament per al premi Nobel de la pau. Més endavant, el 1961, és convidat a fer un concert a la Casa Blanca. Deu anys més tard, el 24 d'octubre de 1971, participa en el concert del Dia de les Nacions Unides, a Nova York, on estrena *l'Himne per a les Nacions Unides*, compost per ell mateix. El secretari general li lliura la Medalla de la Pau.

Aquell dia, el mestre Casals pronuncià un emotiu discurs que ha perviscut fins avui en la memòria col·lectiva, en el qual reivindicà la seva catalanitat i la nació catalana, de la qual va dir que és el país que va tenir el primer parlament, i feu una exhortació a la pau.

Pau Casals morí a Puerto Rico el 22 d'octubre de 1973. El 1979, complint la seva voluntat, les seves despulles es van traslladar al cementiri del Vendrell.

És per tot això que el Parlament de Catalunya manifesta el seu reconeixement i admiració pel mestre Pau Casals, per haver combinat la genialitat i una dilatada trajectòria amb dimensió mundial en el camp de la música amb el seu compromís

PARLAMENT DE CATALUNYA

amb l'humanisme, la pau, la democràcia i la defensa i estima insubornable del seu país.

El Parlament de Catalunya expressa el seu suport a la commemoració del seu naixement, el cent cinquantè aniversari del qual se celebra aquest any 2026.

Palau del Parlament, 21 de maig de 2026

Elena Díaz Torrevejano
Portaveu del GP PSC-Units

Salvador Vergés i Tejero
Portaveu del GP Junts

Ester Capella i Farré
Portaveu del GP ERC

David Cid Colomer
Portaveu del GP Comuns

Maria Pilar Castillejo Medina
Presidenta del GP CUP-DT